

**ЦЕНТР СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІКИ
«НАВЧАННЯ БЕЗ КОРДОНІВ» (Канада)**

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «СОБОРНІСТЬ» (Україна)

**Східноукраїнський національний університет
імені Володимира Даля (Україна)**

**Луганський обласний інститут післядипломної
педагогічної освіти (Україна)**

**Львівський державний університет
імені Івана Франка (Україна)**

**Дз «Луганський державний медичний
університет» (Україна)**

**Донецький державний технічний
університет (Україна)**

Бакинський ісламський університет (Азербайджан)

Університет м. Ніш (Сербія)

Вроцлавський університет (Польща)

**Релігія, релігійність, філософія та гуманітаристика
у сучасному інформаційному просторі:
національний та інтернаціональний аспекти**

**Збірник наукових праць
(за матеріалами XIII Міжнародної
науково-практичної конференції
29-30 грудня 2016 року)**

За редакцією редакцією д.філос.н. Журби М.А.

Україна – Сербія – Азербайджан – Польща – Канада

2016

УДК 3(045)
ББК60Я43
Ф 56

Рекомендовано до друку Вченою радою Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля (протокол № 7 від 27 грудня 2016р.)

Рекомендовано до друку Вченою радою Луганського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти (протокол № 6 від 20 грудня 2016р.)

Редакційна колегія:

- Бохонкова Ю.О., доктор психологічних наук, професор, СХУ ім. В. Даля (Україна)
Гужва О.П., доктор філософських наук, професор УкрДЯЗП (Україна)
Гасянли Г.Б., доктор філософії з богословських наук, професор БІУ (Азербайджан)
Журба М.А., доктор філософських наук, професор, голова ГО «Соборність» (керівник), (Україна)
Журба А.М., кандидат психологічних наук, доцент ДонДПУ (Україна)
Завацька Н.Є., доктор психологічних наук, професор СХУ ім. В. Даля (Україна)
Йованович Предраг, професор Університету м. Ніш (Сербія)
Калько І.В., кандидат педагогічних наук, доцент ЛОІППО (Україна)
Короткова О.О., кандидат історичних наук, доцент ДонДПУ (Україна)
Касьянова О.В., кандидат педагогічних наук, доцент ЛОІППО (Україна)
Касьянова В.О., кандидат економічних наук, доцент ІХП СХУ ім. В. Даля (Україна)
Кузьміченко І.О., кандидат філософських наук, доцент ДЗ «ЛДМУ» (Україна)
Павлов С.В., кандидат географічних наук, доцент ДЗ «ЛДМУ» (Україна)
Пагава О.В., кандидат психологічних наук, доцент ЛОІППО (Україна)
Поліщук О.П., доктор філософських наук, професор ЖДУ ім. І. Франка (Україна)
Радченко О.В., доктор наук з державного управління Поморської Академії в Слупську (Польща)
Савенко Р., доктор габлітований, професор Зеленогорського університету (Польща)
Сабаш Ю.С., доктор культурології, професор МДУ (Україна)
Савонова Г.І., кандидат філософських наук, старший викладач ЛОІППО (Україна)
Свінцицька О.І., кандидат філософських наук, доцент ЖДУ ім. І. Франка (Україна)
Старостенко Т.М., кандидат філолог. наук, доцент ХВПУ ім. Т.С. Схвороди (Україна)
Талишинський Е.Б., кандидат політичних наук, доцент БІУ (Азербайджан)
Устименко-Косоріч О.А., доктор педагогічних наук, професор СДПУ ім. А.С.Макаренка (Україна)
Цюрупа М.В., доктор філософських наук, професор НУОУ ім. І. Черняхівського (Україна)

«Религия, религиозность, философия и гуманитаристика в современном информационном пространстве: национальный и интернациональный аспекты»: зб. наукових праць / за заг. ред. д.філос.н. Журби М.А. – Монреаль: СРМ «ASF», 2016. – 189 с.

У збірці здійснюється багатоаспектний аналіз трансформації сучасної культури, духовності в інформаційному просторі з урахуванням специфіки й соціальної динаміки філософії, етики, естетики, мистецтва, психології, педагогіки, соціології, економіки, політики і права.

Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів та студентів.

УДК 3(045)
ББК60Я43

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір і точність наведених фактів, цитат та інших відомостей.

© Колектив авторів, 2016

ПЕРЕДМОВА

Розроблена організаторами конференції концепція функціонального аналізу сучасної культури в інформаційному, віртуальному просторі з урахуванням української та світової специфіки і соціальної динаміки філософії, етики та естетики, теології, мистецтвознавства, культурології, екології, педагогіки, соціології, валеології, економіки, політики і права ~~привернула~~ увагу багатьох дослідників у вищезазначених галузях.

За увесь період проведення міжнародних науково-практичних конференцій із заявленої проблематики ми мали честь ознайомитися з працями понад 2900 науковців. Було видано 35 збірників наукових праць за матеріалами конференції.

Не можна не відмітити ще одну позитивну тенденцію, – за увесь період роботи конференції утворилася активна група науковців, що із року в рік приймають участь у наших наукових заходах, і нам, як організаторам, дуже приємно, що деякі з них стали нашим партнерами, друзями, а, отже, ми можемо фіксувати їх наукове зростання: нові дослідження, публікації, захист кандидатських і докторських дисертацій. І нам, безперечно, дуже приємно відчувати свою причетність до ваших успіхів!

Ми звертаємося зі словами широкій подяки до усіх, хто відгукнувся на ідею проведення конференції у цей непростий час, хто підтримав її надісланими матеріалами, готовністю до співпраці. Дякуємо вам за допомогу, слушні ~~поради~~, широкий відгук, інтерес до заявленої проблематики! Сподіваємося, що даний досвід матиме продовження іще багато років.

Шановні колеги! Ми звертаємо вашу увагу на те, що робота нашої конференції відбувається на демократичних засадах, а отже кожний науковець має право висловити свою позицію з різноманітних питань, іноді досить гострих і дискусійних. І цю позицію не завжди може поділяти редакційна колегія.

Організатори конференції готові до розширення співробітництва з українськими та зарубіжними партнерами і запрошують керівників вищих навчальних закладів та їх структурних підрозділів, кафедр, факультетів для спільного продовження розпочатої роботи.

*Головний редактор,
голова ТО «Соборність»*

М.А. Журба

ЗМІСТ

ФІЛОСОФІЯ, РЕЛІГІЯ І КУЛЬТУРА

Етико-естетичні виклики XXI сторіччя

Какурина И.И.

Отличительные признаки «Minimal art» как стиля современного искусства 4

Сагановська Т.П.

Питання морального обґрунтування насилля 7

Релігія та цивілізація: сучасні виміри та співвідношення

Бокоч В.М.

Релігійні організації в суспільно-політичному протесті 10

Бортнікова О.Г.

Моделювання взаємодії релігійних й політичних суб'єктів в просторі інституціональних матриць 15

Гончаров Г.М.

Чи спроможна інтелігенція позбавлена Віри, допомогти відновленню Церкви? 18

Миклина Н.Н.

Религиозный подтекст оперного творчества Н.А. Римского-Корсакова в создании модели идеального мироустройства 21

Мороз І.М.

Роль релігії у національному вихованні та суспільному житті (за матеріалами джерел особового походження І.Крип'якевича) 25

Тімонова Д.С.

Канонічне право в сучасному світі 28

Філософія культури і філософська антропологія

Горбань Р.А.

Персоналістична концепція теології Чеслава Станіслава Бартніка 30

Савонова Г.І., Костенко В.С.

Розвиток діалогу з позиції людської віри: пошук Бога в спілкуванні 34

Соціальна та політична філософія

Куриленко Т.В.

Освіта в умовах глобалізації 37

Історія філософії та філософія історії

Маруховська-Картунова О.О.

- Актуалізація філософських ідей миру гуманіста епохи Відродження
Еразма Роттердамського39

ФІЛОЛОГІЯ І ЛІНГВІСТИКА

Класична філологія в контексті світової культури

Гаврилова И.Н.

- Референціал прецедентного имени Judas в немецком
публицистическом дискурсе43

Кривоус Т.В.

- Повесть Н.В. Гоголя «Пропавшая грамота»: опыт паратекстуального
анализа44

Манько А.М.

- Філософська лірика Івана Низового як репрезентація пантеїстичного
напрямку ліричної натурфілософії47

Рибцева О.Ю.

- Життєва мета й сенс шлюбу як головні проблеми п'єси «Совки
розлучаються» Віктора Положія50

Сучасна лінгвістика

Вербицька А.Е.

- Метафорична концептуалізація дистресу у сучасному англомовному
медіадискурсі52

Карпіна О.О.

- Невербальний компонент та його роль в системі комунікації55

Приблуда Л.М.

- Особливості функціонування евфемістичних перифразових номінацій
у сучасній українській прозі59

Спис О.А.

- Динаміка лексичних засобів у сучасних наукових релігієзнавчих
дослідженнях61

Шабуніна В.В.

- Способи вираження інформації в авторському науковому тексті65

ПЕДАГОГІКА

Проблеми виховання особистості в умовах інформаційного суспільства

Акун Є.А. Розвиток уваги та пам'яті дітей старшого дошкільного віку, шляхом корекційно-розвивальних, інтегрованих завдань	69
Гнезділова Т.М. Виховання особистості демократичного суспільства.....	73
Гонтар Д.А. Використання візуальних джерел у процесі викладання історії в школі (з досвіду роботи)	77
Заболотня Т.О. Навчання звуків англійської мови. Методичні рекомендації з формування вимовних навичок на уроках англійської мови.....	81
Кравченко В.В. Здійснення соціально-психологічного супроводу дітей, які опинилися в складних життєвих обставинах	84
Полтавець Н.О. Соціалізація дітей і підлітків у колективі	87
Рева Т.І. Розвиток творчих здібностей молодших школярів на уроках української мови	90
Савич А.В. Алгоритм формування інформаційної культури сучасного інженера з екологічним індексом	93
Хортіва О.В. Формування естетичної культури особистості учнів на уроках англійської мови в сучасній школі	96
Цепін О.В. Розвиток навичок читання в учнів початкової школи шляхом використання інтерактивних технологій навчання	99
Чернявська В.А. Інформаційно-комунікаційні технології у викладанні географії	102

Філософські, психологічні, історичні та організаційно-методичні питання навчально-виховного процесу

Зеліско Л.І.

Моделювання структурно-змістових взаємозв'язків правосвідомості та культурної свідомості в процесі культурологічної освіти юриста 103

Качалова Т.В.

Психолого-педагогічний супровід сім'ї, яка виховує дитину з обмеженими можливостями здоров'я, в інклюзивній освіті 107

Кордонська А.В., Асмоловська Т.В., Галушак Л.Б., Степанова І.С.

Методичні підходи до організації самостійної роботи в коледжі 110

Розлуцька Г.М.

Діяльність українського духовенства за утвердження рідної мови: історико-педагогічний дискус 113

Інноваційні технології в освіті

Кіслов С.Ю.

Використання хмарних сервісів в освіті 117

Малихін А.О.

Деякі аспекти реалізації змішаного навчання у методичній підготовці майбутнього вчителя трудового навчання і технологій 120

Неперервна освіта: стан, проблеми, перспективи розвитку

Берека В.Є.

Неперервна освіта педагога як основна умова успішної реалізації освітніх стандартів 123

ПСИХОЛОГІЯ

Медична психологія і психофізіологія

Глаголич С.Ю.

Особливості дезадаптації, пов'язаної з волонтерською діяльністю, в залежності від провідних соціально-демографічних характеристик, у осіб, що займаються забезпеченням військових в зоні АТО 126

Дрюченко М.О.

Вплив клініко-психопатологічної симптоматики та особливостей соціального і родинного функціонування жінок, хворих на параноїдну шизофренію, на стан материнсько-дитячої взаємодії 128

Козира П.В.

Особливості стресового реагування та постстресової дезадаптації у співробітників МВС України після участі в АТО 129

Марков А.Р.	
Порівняльний аналіз міжособистісної комунікації у пацієнтів первинної медичної мережі в залежності від залученості до перегляду телебачення та пошуку новини в інтернеті	131
Маркова А.С.	
Аналіз психоемоційного стану членів родини, які займаються спільним бізнесом, в залежності від мотивації участі в родинному бізнесі у другого покоління власників	132
Мухаровська І.Р.	
Психологічний стан родичів онкологічних пацієнтів на різних етапах лікувального процесу	134
Шкода К.В.	
Порівняльний аналіз індивідуально-психологічних властивостей дружин і матерів хворих на параноїдну шизофренію з тривалими термінами захворювання	135
Шпильовий Я.В.	
Копінг-поведінка у жінок з невротичними тривожно-депресивними розладами різного психогенезу (вимушених переселенців та дружин військослужбовців-учасників АТО).....	136
Юдін М.А.	
Міжособистісна взаємодія косметологічних пацієнтів з дисгармонічним самовідношенням.....	137
Соціальна психологія, психологія соціальної роботи	
Вязовська О.В.	
Узагальнення підходів до класифікації і основних чинників професійних деструкцій.....	139
Жигаренко І.Є., Тоба М.В.	
Ресоціалізація особистості в контексті проблеми сучасної соціально-психологічної реальності.....	140
Завацька Н.Є., Завацький Ю.А.	
Теоретико-методологічні засади вивчення проблеми суб'єктивного благополуччя особистості.....	143
Завацький В.Ю.	
Фундаментальність поняття антиципації у категоріальному апараті психології	145
Завацький Ю.А.	
Психологічний зміст поняття соціальної мобільності особистості	147

Спицька Л.В.

Структурно-рівнений аналіз підходів до психокорекції афективних розладів особистості 149

ІСТОРІЯ

Василенко Д.П., Маслак В.І.

Роль Української православної церкви в становленні української ранньомодерної держави 151

Картунов О.В.

Історія зародження та розвитку методу «SWOT-аналіз» 156

СОЦІОЛОГІЯ ТА ПОЛІТОЛОГІЯ

Гніт Л.М.

Деолігархізація по-українськи 160

Паршакова Е.Д.

Проблема політичного произвола в творчестві Бенжамена Констана 163

Чижова О.М.

Стан модернізаційних процесів в сучасній Україні та прагматизм 167

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ

Долідзе М.О.

Культурные взаимоотношения и медиа 169

Левицкий В.С.

Идеологическая роль СМИ в эпоху пост-истины 171

ЕКОНОМІКА

Грицишин Д.А.

Статистичний аналіз обсягу зернових культур в Україні.
Метод групування 173

МЕНЕДЖМЕНТ ЗДОРОВ'Я

Гакман А.В., Якимик О.

Інноваційні засоби вдосконалення швидкості в бігу на 100 м 175

Зелененко Н.О.

Використання засобів фізичної культури в регулюванні працездатності студентів 178

Кречко Я.В.

Депресія в контексті залежності людини від іншої людини 180

Розлуцька Г.М.,
доцент, к.пед.н., доцент кафедри педагогіки та психології
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»,
Україна, м. Ужгород

ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО ДУХОВЕНСТВА ЗА УТВЕРДЖЕННЯ РІДНОЇ МОВИ: ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ДИСКУС

Позбавлення від ідеологічних стереотипів уможливило ретельне вивчення ролі церкви та релігійних об'єднань в процесі генетико-історичної апробації освіти. Унікальним є досвід Закарпаття як одного із регіонів України, який в минулому мав успішний досвід трансформації суспільного життя на демократичних засадах і зокрема, освітньої галузі.

Метою нашої публікації є розкрити діяльність українського духовенства в спрямовану на самоідентифікацію українців Закарпаття шляхом популяризації духовної культури через рідну мову.

У пробудженні національної самосвідомості авангардну роль відіграло греко-католицьке духовенство очолюване А. Добрянським, О. Духновичем, І. Раковським. Серцевиною усієї роботи закарпатських «будителів» стало виховання національно свідомих українців засобами рідної мови. Набувши досвіду поширення народної мови через діяльність «Літературного заведення св. Іоана Хрестителя», заснованого А. Добрянським та О. Духновичем (Пряшев, 1860 р.), налагодження видавництва книг кирилицею (Ужгород, 1863 р.), видрук «Церковної газети» (Будапешт, 1865-1868 рр.) було створено передумови для консолідації прогресивного духівництва у боротьбі за поширення рідної мови. Мова виступала основою національної самоідентифікації, результатом духовного життя народу, в якому закарбувались вироблені віками звичаї, традиції, вірування.

Вагомим кроком стало об'єднання духовенства Мукачівської та Пряшівської греко-католицьких єпархій в культурно-освітню спілку «Общество свя Василия Великого» (15 грудня 1864 р.). Проукраїнська ідеологія літературної спілки не схвалювалась угорською владою і викликала опір змідяризованої частини духівництва. І тільки 1 жовтня 1966 р. на перших установчих зборах вдалося обрати керівництво: А. Добрянського від пряшівських та І. Раковського від членів Мукачівської єпархії. Одразу вирішили друкувати щорічно альманах-календар розміром не менше 6 аркушів тиражем у 1000 екземплярів та перевидання азбуки О. Духновича, збірки церковних співів і літучних пояснень. [1, с.3]. У першому ж номері календаря мета діяльності «Общества Св. Василия Великого» була доведена до громадськості: поширенні народної просвіти на

Русі, а засобом її досягнення визнано видання шкільних книг, брошур, журналів, наукових та релігійних видань на рідній мові [6, с.86].

Офіційним орган друку спілки тижневик «Світ» вийшов з друку в ужгородській типографії 13 липня 1867 р. накладом 500 примірників. За редактування відповідали високосвічені професори Ю. Ігнатко, К. Сабов і В. Кимак [4, с.40]. Однак, нерозуміння у простих читачів викликала мова видання – мішанина церковнослов'янizmів та росизмів із місцевими діалектами. Одностайність в оцінці мови тижневика виявляємо в дослідженнях В. Гнатюка, М. Драгоманова. Так, В. Гнатюк радив зрестися «жаргону ... і взятися за народну мову» [2]. М. Драгоманов зазначав, що «пишут неведомым языком» [3].

Обстоюючи інтереси спілки І. Раковський зазначав, що тільки той хто нічого не робить не має критиків і не дивлячись на звинувачення противників «Общество св. Василя Великого» не могло отреться оть употреблення свого собственого руссаго языка, выработанного общею русскою литературою». Таким чином, керівництво спілки розглядало як рідну мову «руську» і хоча не заглиблювалось у процес розрізнення української мови та російської, очевидно, на часі головною метою було використання народної мови на противагу малярській.

Значною перешкодою у роботі «Общества св. Василя Великого» стала відмова І. Даниловича від обов'язків директора спілки через призначення єпископським секретарем єпископа Мукачівської греко-католицької єпархії Стефана Панковича (1866-1874 рр.), яке призвело до призначення К. Сабова. Виникли непорозуміння з затвердженням президіуму спілки. Найбільшу тривогу викликав той факт, що під загрозою виявився друк шкільних підручників. На той час, володіла державним дозволом на випуск навчальних книг та шкільних підручників виключно друкарня Пештського університету. Для видруку такої продукції «Обществом св. Василя Великого» потрібно було отримати спеціальний дозвіл Намісницької ради.

Зазначимо, що в силу тогочасних суспільно-політичних обставин, тема проросійських інтриг була благодатною для будь-яких провокацій. Політична боротьба Московського царського та Австро-Угорського імператорського дворів за вплив у регіоні характеризувалося заграваннями з місцевою елітою, створенні та фінансуванні культурних об'єднань та підбурюванням до релігійних заворушень. Під егідою боротьби проти розколу церкви та захисту рідної мови та віри велась постійна боротьба проти літературної спілки, яка за твердженнями Ю. Гаджеги повільно але послідовно призвела до повної маляризації суспільства, «такъ что оно стало оплотомъ маляризма въ нашемъ краѣ» [1, с.3].

Негативно позначилась на репутації спілки звинувачення висунуте малярським органом друку «Мараморошъ», який виходив у Мараморош-Сиготі про підозру у російських зв'язках, а саме стипендіальне забезпечення

місцевих юнаків та скерування їх на навчання у Петроград. Хоча це повідомлення було опротестоване на сторінках пештського журналу «Religio» інтриги продовжували набирати обертів. У результаті, було втрачено прихильність єпархіальної влади – за наказом С. Панковича приміщення духовної семінарії для потреб спілки.

Крім цього, С. Панкович заборонив єпархіальному духовенству передплачувати газету «Світ». Як офіційний орган «Общество св. Василя Великого» газета відображала ідеологічну платформу членів спілки та акумулювала широкий спектр релігійної тематики та проблем освітнього розвитку закарпатців. На сторінках «Світу» дискутувались питання ідентифікації місцевого населення на предмет національності, мови, релігії. Критерієм розрізнення русинів (українців) як сусідніх народів Угорської русі була мова у сенсі належності до руської віри. Епізодичні прояви православ'я пов'язували із шпигунською діяльністю московського царизму, а самим терміном «православний» окреслювали церкву східного обряду.

Незважаючи на труднощі, активісти спілки послідовно вимагали ведення богослужінь, церковного діловодства, здійснення навчання духовенства рідною мовою і критикували проведення мадярських проповідей в ужгородських церквах. Дописи О. Духновича, А. Добрянського, І. Раковського щодо оборони прав місцевої церкви викликали справжні культурно-освітні спалахи у свідомості закарпатців. Чітко окреслені ідеологічні спрямування членів спілки сприяли залученню до роботи багатьох національно-свідомих священників. Так, на початку 1870 р. налічувалось 700 членів «Общество св. Василя Великого».

Аналіз змістового наповнення «Світу» свідчить про розміщення цінних історичних та етнографічно-культурних досліджень місцевих авторів А. Кралицького, М. Лучкая, І. Пастелія, І. Орлая, І. Сільвая, Є. Фенцика, які переконували читачів в одвічності слов'янського походження місцевого населення, його мови, культури. Зацікавлення викликають дискурси щодо спорідненості місцевих русинів, як автохтонного (корінного) населення зі своїми одноплемінниками на схід від Карпат. Головною ідеєю було на основі методу історизму довести читачів до висновку про те, що християнство на поширилося у краї ще до приходу сюди угорських племен, а відтак мадярське засилля в релігійних справах нав'язане штучно [8].

Протистояння мадяризаторським тенденціям підштовхнула активістів «Общества св. Василя Великого» Є. Бачинського, О. Гомічкова, А. Дешко, А. Добрянського, І. Дулішковича, Т. Злоцького, Ю. Ігнаткова, А. Кралицького, О. Митрака, О. Павловича, І. Раковського, Ю. Ставровського, І. Сільвая, Є. Фенцика до пошуку підтримки тяжіли до Росії. Це відобразилось у захопленні творчістю російських авторів: М. Гоголя, О. Пушкіна, І. Тургенева, тощо. Так, Є. Фенцик у статі «О мифах, сказках, песнях или о народной поэзии русскаго народа» («Світ», 1868, № 13-16) стверджує, що

тільки в Росії по-справжньому шанують народну творчість. Такі трактування давали підстави єпископату до ідеологічних звинувачувати в москвофільстві та розкольничестві керівництво «Общества св. Василя Великого» та й усіх дописувачів газети.

В обмін на урядові субвенції та фінансування С. Панькович в 1970 р. домагався сприяння літературної спілки у скасуванні домовленостей закріплених унією 1640 р., а саме : збереження грецького обряду, вибори єпископа, рівних привілеій греко-католиків та католиків. Не отримавши бажаного результату, єпископ позбавив «Общество св. Василя Великого» підтримки, відтак її діяльність опинилася під загрозою. З президії об'єднання усунуто активних членів спілки та передано керівництво до рук єпископських ставлеників. Проти авторського колективу «Світу» виступили підбурені єпископом передплатники тижневика зі скаргами на незрозумілість мови та високу ціну видання.

Редакторський колектив вживав заходів для зміцнення авторитету газети. Її окремі номери навіть надсилалися читачам безкоштовно, а редактор В. Кимак у 1871 р. для зацікавлення читачів організував видання сатиричного додатку – «Сова». Але це не допомогло врятувати «Світ», який перестав виходити, а вже 9 лютого 1871 р. появився «Новий світ», а починаючи з 1875 р. газета «Карпати». Проте перезапуск був невдалим і вже через рік закарпатські русини залишились без періодичного видання. Вже в 1880 р. спілка призупинила свою роботу і обмежилась виданням щорічного календаря [8, с.217].

Таким чином, у другій половині ХІХ ст. об'єднання українського духовенства залишаючись єдиною національною інституцією Закарпаття розвинуло активну культурну, освітню, виховну діяльність з метою духовного відродження народу. Діяльність культурно-освітніх спілок, видавництва книг, шкільних підручників, періодичних видань прискорило процес самоусвідомлення себе закарпатцями частиною українського народу. Рідна мова виступала як засобом спілкування закарпатських українців, так і джерелом інформації про світ, насамперед про свій народ, його історію, культуру. Духовність народу, національна самоідентифікація, національна свідомість формувалась через рідну мову.

Література

1. Гаджега Ю. Історія «Общества св. Василя Великого» и рчь ко дню 60-летья оть его учреждения. – Ужгород. : Типографія «Школьной помощи», 1925. – 60 с.
2. Гнатюк В. Угроруські календарі // Житє і слово. – Львів. - 1897. - Кн. ІV. – С. 330.
3. Драгоманов М.П. Літературно-публіцистичні праці у двох томах. – К. 1970. - Т.І. – С. 374.
4. Керецман В. Скалки минувшини (Краснаство в пресі Закарпаття) // В. Керецман // Карпатський край. – 1995. - № 1-4. – С. 40 – 42.

5. Кондратович М. Коротка історія Общества св. Василя Великого / М. Кондратович // Ювілейний ілюстрований календарь на переступный рок 1928. – Ужгород: «Уню», 1927. – С. С. 41 – 61.

6. Общество Св. Василя В. // Мѣсяцесловъ на 1867 годъ. – 1866. – Р. 1. – С. 69 – 86.

7. Пекар А. Нариси історії церкви Закарпаття. Т. II. Внутрішня історія / Атанасій Пекар. – видання друге. – Рим-Львів : Видавництво Отців Василіан "Місіонер", 1997. – 492 с.

8. Свьтъ: Литературная газета издаваемая Общесвомъ Св. Василя Великого. Выходить еженедельно по суботамъ / за ред. отв. Кириль Сабовъ. - Унгар: Друкарня О.О. Василянъ. – 1966. - № 1 (1/13 юлія).

Інноваційні технології в освіті

Кіслов С.Ю.,

*директор експериментального навчального закладу регіонального рівня,
вчитель хімії Криворізької загальноосвітньої школи I-III ступенів №109,
Україна, м. Кривий Ріг*

ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ СЕРВІСІВ В ОСВІТІ

Інформаційно-комунікаційні технології формують образ сучасного суспільства, створюють нове середовище існування людини. Зміни охопили всі галузі людської діяльності – навчання, працю, міжособистісне спілкування та інше.

Вони є досягненням науково-технічного процесу і водночас його каталізатором. Прискорюючи темпи розвитку науки і техніки, вони роблять наш світ все більш і більш динамічним.

Інтеграція новітніх інформаційних технологій в освітню галузь призводить до виникнення унікальних феноменів, таких як інформаційно-освітній простір, інформаційно-освітнє середовище.

Нагальним є створення та підтримання в актуальному стані єдиного освітнього простору загальноосвітнього навчального закладу направлено на поліпшення якості надання освітніх послуг в умовах розвитку інформаційного суспільства та конкурентоспроможної економіки.

Досягти цієї мети можна за умови створення освітніх електронних ресурсів, оволодіння педагогами технологіями на рівні європейських стандартів, підготовки учнів до використання інформаційно-комунікаційних технологій у вирішенні життєвих практичних завдань, забезпечення доступу до якісної освіти через впровадження дистанційного навчання, розвиток